

نخستین مدرس طب ایرانی در دارالفنون

۸ دی ۱۴۰۰ ساعت ۱۴:۳۳

شاگردان طب مدرسه دارالفنون طب را از روی کتب و رساله های قدیمی، امراض و دواها و مسایل مهم طبی را می آموختند و وقتی می خواستند درسهای معلمین اروپایی طب را به فارسی نقل کنند به اصطلاحات پزشکی ایرانی و عربی آشنا بودند و ترجمه های آنها درست از آب در می آمد .

باتاسیس مدرسه دارالفنون و رونق گرفتن آن دروس طب و پزشکی نیز جایگاه مهمی یافتند. دروس طب در دارالفنون به دو بخش طب ایرانی و طب اروپایی تقسیم شده و به این شرح بود: الف) طب ایرانی: طب ایرانی از روی «شرح اسباب» نفیسی بن عوفی کرمانی و «قانون» ابن سینا تدریس می شد.

شاگردان طب مدرسه دارالفنون طب را از روی کتب و رساله های قدیمی، امراض و دواها و مسایل مهم طبی را می آموختند و وقتی می خواستند درسهای معلمین اروپایی طب را به فارسی نقل کنند به اصطلاحات پزشکی ایرانی و عربی آشنا بودند و ترجمه های آنها درست از آب در می آمد . نخستین معلمی که برای تدریس طب ایرانی انتخاب شد میرزا احمد طبیب کاشانی بود که تا ۱۲۸۷ هـ.ق به این کار اشتغال داشت. میرزا احمد طبیب کاشانی از اطبای معروف آن زمان بود چون در آغاز، مردم از معالجه بیماریها براساس طب فرنگی سررشته نداشتند و از پزشکی جدید پرهیز می نمودند؛ لذا مسؤولین مدرسه به این فکر افتادند که به شکلی به مردم نشان دهند که شاگردان دارالفنون هم طب ایرانی می خوانند و می دانند. از این رو با ایجاد بخش طب ایرانی و انتخاب میرزا احمد طبیب کاشانی اتفاقاً نتیجه خوبی داد. بعد از میرزا احمد طبیب کاشانی، سلطان الحکما میرزا ابوالقاسم نائینی فرزند میرزا محمد جعفر و میرزا محلاتی مشهور به شیمی، معلمین طب ایرانی دارالفنون .

منبع:الگود، سیریل، تاریخ پزشکی ایران و سرزمینهای خلافت شرقی، ترجمه باهر فرقانی، تهران، انتشارات امیر کبیر، ۱۳۷۱، ص